

בעולם. 5.7.1922

תולדת מעצמה חדשה.

המאורעות היותר גדולים הם לרוב אלה התופשים את המקום היותר קטן בהדרגת היום. הנה נכנסה בראשית סרין בלונדון לשיבתה הראשונה, הברית (קונסורטיום) הבין-לאומית החדשה להקמת הריסות אירופה, והרשימה היותר ארוכה על מעשיה שהופיעה בעתונות לא הגיעה עד לחצי עמוד. לדידי — לא ושינגטון ולא כל ועידה אחרת, אף לא ישיבותיהם של כל פרלמנטי אירופה במשך שבועות מספר היו שקולים בחשיבותם ל"סוד" זה של בנקאים אחדים. מעצמה חדשה ירדה לעולם, ואם גם יתכן ששנים אחדות תעברנה בטרם תקבע בהחלט את פוליטיקתה או תצבור את אמצעיה הכספיים, הנה אפשר שעוד בחיי רבים מאתנו תהיה להותכת גורדינה של אירופה.

למיום פרוץ המלחמה עד תמול שלשם נראה היה כאילו הקפיטר צעד בהחלט אחורנית ושב להיות לאומי. המלחמה פוררה את רוב הטרנסטים ויתר צרופי המסחר והתוצרת הבין-לאומיים, אשר הלכו ונוצרו לאט לאט במשך שנים רבות לפני בוא השואה. עם שביתת הנשק החלו הוליה של הלאומיות הכלכלית. גם הבקורות שהוטלו על התעשייה בימי המלחמה ואשר אהדו לפחות את שתי קבוצות העמים הלוחמות בשלו במחוי יד אחת. כל אומה הראתה בהתנהגותה כי רוצה היא להיות רק בעד עצמה. אנחנו סרנו מדרך חופש המסחר. צרפת הגביחה את סכסיה ומערה באמנותיה המסחריות. נמוקים סמריטניים באו להכשיר את התפתחותן של תעשיות-מגן חדשות. ביבשת אירופה שמשו שערי-הכספים הפרוצים כתרס בפני התחרות-הרוץ, ובוה היה כחם יפה מכל מכס. כל עם ועם התחיל שואף ליצור בגבולי-אירצו כל דבר אשר רק יכול היה לעשותו. חלוקת העבודה נשכחה. הסיסמה הנבערת היתה: לעולם סכר ואל קנות! כולנו—קצתנו על פי בחירה וקצתנו ברירה—שקענו במה שנקרא כפי חכמי הכלכלה, תוצרת-הכלל. הדבר הגיע עד לצחוק. הנה בן החליטה בככר ראש קיסרוננו האדירה לעשות בעצמה סן היום והלאה את עיני-הזכוכית לבובותיה.

התוצאה ההכרחית מסדר זה בתוך גבולי המדינה היתה צמיחת הטרנסט הגדול. לעולם הנה זו תוצאת הלאומיות הכלכלית. הטרנסטים משגשגים תמיד מאחורי חומת המכס והפעם היה להם עוד התוהו השורר בשערי הכספים לטיוע. עליתו של מר סמינס בגימניה היא הדוגמה היותר מפתיעה בנדון זה, אך במעט יותר צניעות נתגלתה נטיה זו גם במדינות החכסם.

את צעדיו של סמינס אפשר היה לשמור משבוע לשבוע ומחדש לחדש הקרטיים הגרימנים מעולם לא זרזו בשלמון הפוליטי. תמיד החזיקו סוכנים בריכס-

9

ענה עלינו להבין רמזיך כללית נגד המעמד העובר, שזרכה אשר ספקך עליונה שישישבה כבודו תנצח עליה. אשר כי העמד לה ערומה להתנהג כמתונה אך מופה על כל פנים לחשוש שלשותך, אשר בכל המדינה, היורדות' יעמד שמעל לפרכמנט המקומי. את כל אחת שמדינות ארו הוכל מספקת זו להעמיד בפני הכרירה הזאת: או חמקו כדלחמם ותלכו הלך ושקע בנזן המוצף, או חמכינו להבנות על פי התנאים הנוחים לאוניברסיטת הקפסוליסטי.

אלי הנן כמובן רק אפשריות ופנות. אפשר שהמניין הנוכחי יעלה חרם. ועדת גנאה יכולה להתמנה. הצדדים יכבדו אורי ללכת בדרך של אימפריאליזם מסלתי מופרש. חסר כשרון, קנאות לאומיות והמון מקרים שונים יכולים לסכל את הגשמת החכמה השניאה והקשה. אך מהלך הדימוסוריה ברור הנהו.

ההחלכות הבינ-לאומיות שיש הנהו, זה השדוש העליון, היא חולדה פניעה של החתכמות הקפסוליסטית. ספק הנה רק, אם תבוא לעולם שלמהה כשדושט עולמי אחד או בצורת שנים או שלשה שדושטים מתחרים זד כזה. במקרה הראשון יכול הדבר כנען שלום עולמי ער סדורות של עריצות מעמדיה. במקרה השני יקום הדבר את הכמה למהלמה הנאה.

אורה, כי לישאני לעצמי צופה אני את המאורע הזה כדבר שנגזר עליו מנכות ואין למנוע פניו. אין בדידנו דבר דחמיד כנגדו, אפילו לא אוניברסיטתו של פועלים מאחד וער. ואין הדבר רע מוחלש, אם איננו יכולים להגשים את האוניברסיטתו והמציאותים יחד, יכול להיות שאוניברסיטתנו יכלב, ויהי חמח ככלי הקפסוליסטים, רחם הנהו. חלשים אנו מלנה את, עכורה הכניף כאנו דרך חיובת אחרת, והן, עכורה הכניף באיו דרך שתחיה היא דבר הכרחי. מוסר ההשכל שעדינו ללמוד מהו כהכרחי למעשה הוא, כי כל מוצגנו צריך להיות נתון במח תקף ועו לעבודת החנוף. הצעד הראשון לקראת הנאורה היא החכמה.

נרייף חלפתי

ה. נ. בייבלספורד.

2

סג ומנין לקרן הפולישית שלהם בהם ישר רכספר פועלים להכריע כנגד קולות המוציא-לדמוקרטיות כבחרות. אך משנים קלה על כל אלה. הוא קנה כבד — יש אומרים 60 ויש אומרים 100 עמונים יושנים. הוא מתחיל לקנות ולרכו בדין כח-מוצאת-מסורים. הוא יצר שדושט של ניר אשר בקרוב יכצע בידו את השלטון על המטה הברשט בכל רחבי גרמניה.

אך הנה מראים לנו המאורעות, כי תקופת הלאומיות המללית היתה כהחלף. בעורכנו — הלאומיות הנה חופעה שכבר עבר זמנה. רק מתחיל להחממה — סד חשיש בערמכיה עם האמפריאליזם. שביחה העסק אך נחממה, וכבר החל החוץ הצרפתי קונה כתי מסד ומעשיה גדולים כפולניה וכצ'כוסלובקיה נפשו, פתם נשקף. הנון של מדינות המסב ואשריקה החחול, החדר" אל גרמניה ואומסיה. ידן של סר פטיים הנהו הרהק שחוק לגמרות ארצו וכבקים הוא לו בעלי ברית כלנו-נון ואפילו כפריה.

תברית" הבינלאומיות היא הכפי' השל' וההגיוני הראשון לנשמת ההכרעות של החוץ לחתוכו על אף כל הנוכחות והמצרים. והיו בעקי ברית של בקנאים אשר המקודה יהיה בראש וראשונה להספיק את הכספים לספעיל בעלי החעשיה העובדים ככריתם של הבנקאים הללו: פה מסלת כבד, שם — כנון נשל, במקום אחר — סכנו חשכתי, לפעמים — פחות מנכה או שדה נפשוואלי עם סתם מסד-דוח על יסודות של קרדיט כמקמורים, פבנות הקלאיות וכדומה. "הברית" לא מתאמצת רק כ"קופת הדימוסיה" של רוסיה. היא ליששת עינים על כל מורה לא-רופה ויכול היתה כי תפרש את רשמה גם על פני אומסיה וכל מיכז אירופה.

היש צדד לופי, כי החכמות כנו של חוץ אם חלך ומדבר, כאשר מוכרה "העסק הגדול" לגדול, ואם רעיונות שניאים ועדישים יתחלה — היה חרירה כמחיה לכה הככלי החוץ תקף על פני חובשת שלנו. כמכרה וכלכחמחלה חרירה ידו בחיים הפולישים של ארצות שדה פעולתו. כנוגע לרוסיה החרו על ואת בעלי-הברית כפריש, והמנאים שהעמידו שם כאם למוחות את עקבותיו האחרונות של הקפסוליסט. וגם חכמות-החוכיון שנידרכו כשיביל פקומות אחרים פטילים כדור רשח עלינו לחכות.

הנה נשמעה ההשערה, כי הברית הזאת תקום את מסרת הכרול העוברת דרך שברית המנופסים של אומסיה-ההונגרית, כ"מבולקמק", אם כך — ברור הוא, כי על הסתורים האלה יהיה הכבשות, שיהיו למסלת הכרול שלהם משא נומעים להוביל. והם הנהו תנאי שבונישו יהיה בשול הגבולים למעשה. הדבר כשהוא לעצמו יכול להיות לכרכה, אך פדושו הוא כח פוליש גדול. והשלטון היה ופגע גם במחן-החוקים המוציאים. הנה כבר שם שלטון-הכספים החיצון את הקץ לחסינות הרהם באומסיה, דרש פשוני פקדים שכורים כדמון, ורק פצצה כיום העבודה כן שפניה לעת ואזם על מוצעות המוערים. והו רק גרויה החלף והמקפי של פולישיק כנו